

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Toacă Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 11.01.2013 – 10.04.2013 (prima instanță)*
- 2. 07.05.2013 – 11.06.2013 (instanța de recurs)*

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorească Anenii Noi din 28 decembrie 2011, Toacă Ion Constantin a fost condamnat:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 4 (patru) ani;
- în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 1(un) an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Toacă Ion i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 4 (patru) ani.

2. Avocatul Vladimir Poalelungi în numele condamnatului a depus un demers privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, invocând temeiul art. 92 Cod penal.

În motivarea demersului înaintat, avocatul a invocat că condamnatul a executat efectiv 1/3 din termenul de pedeapsă, nu i-au fost aplicate sancțiuni de către administrația Penitenciarului, nu a fost recunoscut violator al regimului de

detenție, a reparat integral daunele cauzate în urma infracțiunii comise și a participat la executarea muncilor remunerate și neremunerate.

3. Prin încheierea judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 10 aprilie 2013 a fost respins ca neîntemeiat demersul avocatului Vladimir Poalelungi în numele condamnatului, privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă în temeiul art. 92 Cod penal.

4. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către condamnat, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința sa să fie înlocuită partea neexecutată din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, motivînd că vina în cele incriminate nu a recunoscut, fiind pensionar, nu lucrează și are nevoie de tratament.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, a fost respins recursul condamnatului ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a statuat că, în conformitate cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave, astfel cerința condamnatului nu se încadrează în temeiul art. 92 alin. (1) Cod penal, care stipulează că pentru săvîrșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, instanța de judecată, ținînd cont de comportarea condamnatului în timpul executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă.

6. În recursul în anulare declarat de condamnat, se solicită casarea deciziei instanței de recurs și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie redusă pedeapsa, din motiv că instanțele de judecată incorect nu au aplicat în privința sa prevederile art. 92 Cod penal deoarece el a comis infracțiunea din imprudență, este pensionar și are nevoie de tratament medical.

7. Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin.(1) Cod de procedură penală în raport cu prevederile art. 455 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Celelalte hotărîri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare după modificările efectuate la art. 452 Cod de procedură penală, prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr.155-159/510 din 27 iulie 2012; în vigoare din 27 octombrie 2012.

Astfel, Colegiul penal menționează că încheierile judecătorului de instrucție pronunțate în baza art. 469-471 Cod de procedură penală pot fi atacate cu recurs ordinar iar decizia instanței de recurs, în cazul dat, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, este irevocabilă și nu poate fi supusă căii de atac.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, condamnatul nu este în drept să declare recurs în anulare în speța dată, acesta utilizînd o cale de atac neprevăzută de lege.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnat din motiv că, decizia în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

8. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Toacă Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev